

Решение на Съда (втори състав) от 19 април 2007 г. (искане за преюдициално заключение от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Empresas Forestales (ASEMFO)/Transformación Agraria SA, Administración del Estado

(Дело C-295/05) ⁽¹⁾

(Искане за преюдициално заключение — Допустимост — Член 86, параграф 1 ЕО — Липса на независимо действие — Обстоятелства, които дават възможност на Съда да отговори по полезен начин на поставените въпроси — Директива 92/50/ЕИО, Директива 93/36/ЕИО и Директива 93/37/ЕИО — Национална правна уредба, позволяваща на публично предприятие да изпълнява действия по пряко нареждане на органи на публичната власт без да прилага общия режим за възлагане на обществени поръчки — Структура на вътрешно управление — Условия — Органът на публична власт трябва да упражнява върху обособения субект контрол, който е аналогичен на контрола, който упражнява върху собствените си служби — Обособеният субект трябва да осъществява основната част от дейността си с органа или с органите на публична власт, които го припечават)

(2007/C 96/15)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Asociación Nacional de Empresas Forestales (ASEMFO)

Ответници: Transformación Agraria SA, Administración del Estado

Предмет

Искане за преюдициално заключение — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 86, параграф 1 ЕО и на Директиви 93/36/ЕИО, 93/37/ЕИО, 97/52/ЕО, 2001/78/ЕО и 2004/18/ЕО относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки, за строителство и за услуги — Съвместимост на национална регламентация, която предоставя на публично предприятие правен режим, който му позволява да извършва строителни работи от обществен характер извън предвидените процедури за възлагане на обществени поръчки

Диспозитив

Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, Директива 93/36/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки и Директива 93/37/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, не изключват правен режим като този, с който

се ползва Tragsa и който му позволява в качеството му на публично предприятие, действащо като собствено инструментално средство и техническа служба на няколко органи на публична власт, да извършва дейности без да е подчинено на предвидения от тези директиви режим, тъй като, от една страна — съответните публични органи осъществяват по отношение на това предприятие контрол, аналогичен на контрола, който осъществяват по отношение на собствените си служби и от друга страна — такова предприятие осъществява основната част от дейността си със същите органи.

⁽¹⁾ ОВ C 257, 15.10.2005 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 април 2007 г. (искане за преюдициално заключение, направено от High Court of Ireland — Ирландия) — Elaine Farrell/Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

(Дело C-356/05) ⁽¹⁾

(Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на моторните превозни средства — Директиви 72/166/ЕИО, 84/5/ЕИО и 90/232/ЕИО — Вреди, причинени на пътниците в превозно средство — Част от превозно средство, необорудвана за превоз на седящи пътници)

(2007/C 96/16)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Ищец: Elaine Farrell

Ответници: Alan Whitty, Minister for the Environment, Ирландия, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

Предмет

Искане за преюдициално заключение — High Court of Ireland — Тълкуване на член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240) — Лица, пътуващи в част от превозно средство, която не е нито предназначена за превоз на пътници, нито е оборудвана със седалки за тази цел — Национално законодателство, което не предвижда задължителна застраховка за тези лица в случай на произшествие

Диспозитив

1. Член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) следва да се тълкува в смисъл, че той е в противоречие с национална правна уредба, според която задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на моторните превозни средства не покрива отговорността за телесни повреди, причинени на лица, пътуващи в част от моторно превозно средство, която не е нито проектирана, нито оборудвана със седалки за пътници.
2. Член 1 от Трета директива 90/232 отговаря на всички необходими условия за да има непосредствено действие и следователно предоставя на частните лица права, на които те могат да се позовават директно пред националните съдилища. Задача на националния съд е обаче да провери дали позоваване на тази разпоредба може да се извърши по отношение на организацията като Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI).

(¹) ОВ С 315, 10.12.2005 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 април 2007 г. (искане за преюдициално заключение от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — De Landsheer Emmanuel SA/ Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Дело С-381/05) (¹)

(Директиви 84/450/ЕИО и 97/55/ЕО — Сравнителна реклама — Идентифициране на конкурент или на предлагани от него стоки или услуги — Стоки или услуги, задоволяващи еднакви потребности или предназначени за една и съща цел — Посочване на наименования за произход)

(2007/С 96/17)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: De Landsheer Emmanuel SA

Ответник: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

Предмет

Искане за преюдициално заключение — Cour d'appel de Bruxelles — Тълкуване на член 2, точка 2а и член 3а, буква б) от Директива 84/450/ЕИО на Съвета от 10 септември 1984 годи-

на относно сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки, свързани със заблуждаваща реклама (ОВ L 250, стр. 17), изменена с Директива 97/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 1997 година за изменение на Директива относно 84/450/ЕИО заблуждаващата реклама, с цел да се обхване сравнителна реклама (ОВ L 290, стр. 18) — Сравнителна реклама — Идентифициране на конкурент или на предлагани от него стоки или услуги — Използване за реклама на бира на думи, които се свързват с характеристиките на пенливото вино и по специално на шампанското.

Диспозитив

1. Член 2, точка 2а от Директива 84/450/ЕИО на Съвета от 10 септември 1984 година относно заблуждаващата и сравнителната реклама, изменена с Директива 97/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 1997 година, трябва да се тълкува в смисъл, че може да се счита за сравнителна реклама посочването в рекламното съобщение на един вид продукти, а не на конкретно предприятие или предлаганите от него продукти, стига да е възможно това предприятие или предлаганите от него стоки или услуги да се идентифицират като конкретно визирано в това съобщение. Обстоятелството, че няколко конкуренти на рекламодателя или на предлаганите от тях стоки и услуги могат да се идентифицират като конкретно визирано в рекламното съобщение, е без значение при определяне на сравнителния характер на тази реклама.
2. Наличието на конкурентни отношения между рекламодателя и предприятието, идентифицирано в рекламното съобщение, не може да се установи отделно от предлаганите от това предприятие стоки или услуги.

За да се определи наличие на такива конкурентни отношения, следва да се имат предвид:

- актуалното състояние на пазара, потребителските навици и възможностите за тяхното развитие;
- частта от територията на Общността, на която се разпространява рекламата, без да се изключва, когато е необходимо, влиянието, което развитието на установените потребителски навици в другите държави-членки може да окаже върху този национален пазар, и
- специфичните характеристики на рекламирания продукт, както и имиджа, който рекламодателят възнамерява да даде на този продукт.

Критериите, с които се установява наличие на конкурентни отношения по смисъла на член 2, точка 2а от Директива 84/450, изменена с Директива 97/55 и тези, чието цел е да се провери дали сравнението отговаря на условието на член 3а, параграф 1, буква б) от тази Директива, не са идентични.

3. Реклама, която посочва вид продукти, без да идентифицира конкурент или предлагани от него стоки, не е неразрешена по смисъла на член 3а, параграф 1 от Директива 84/450, изменена с Директива 97/55. Условието, при които подобна реклама е разрешена, трябва да се преценят в светлината на други разпоредби на националното право, или, когато е необходимо, на общностното право, независимо от факта, че това би могло да намали нивото на защита на потребителите или на конкурентните предприятия.